

Wene-Jaapani

Sõja laulud.

M. Teimann.

M. Teimann'i kirjastus.

RR

Wene-Japani
Sõja saulud.

M. Teimann.

M. Teimann'i kirjastus.

Дозволено цензурою, г. Юрьевъ, 20 сентября
1904 года.

Типографія Р. Педера, Нарва.

1.

Sõja laulud.

1. Nüüd seadge valmis wägewad,
Kes ärksamad ja tugewad,
Teid kutsub usk ja isamaa
Siit maad ja rahwast kaitsema.
Et Wenelane wõitu saaks
Ja Keiser sellest rõõmu nääks.
Siis kofku waimustusega:
Hurra! hurra! hurra!
2. Meil kallis Keiser trooni peal
Seepärast rõõmus olgu meel,

Kui isa ta meid armastab
Ja omaks lasteks nimetab.
Sest julge Wene rahwa meel
Kui kalju kindel igal teel.
Sest hüüdgem rõõmsa meelega:
Hurra! hurra! hurra!

3. Sa elu, kui ka waraga
Nüüd püüa riiki teenida,
Siis oled tubli Gesticimees
See suure Weneriigi sees,
Sest ühendus meid kindlaks teeb,
Et jõudu, rammu üle jääb.
Sest waprad wennad, kofku nüüd:
Hurra! hurra! hurra!

4. Veel wiimaks hüüan üle maa,
Ja üle Weneriigi raa:

Meil on üks Jumal üleval
Ja ka üks Keiser trooni peal
Neid mõlemaid me teenime
Neil' truuis jäada püüame.
Eeks julgust, jõudu kõigile:
Hurra! hurra! hurra!

2.

1. Üks sõnum üle Benemaa
Käis nii kui pitsihäälega:
Et Jaapan kavalusega
On tulnud rahu rikkuma:
Ta algas sõda jalawääl
Seal ühel pimedamal ööl.
2. Ei ootanud ta lepitust,
Ei mitme riigi maanitsust
Kes rahu aega soovisid
Ja waenu maha surusid,
Ta tuli peale teadmata.
Ja taganeb ka kahjuga.
3. Ei kurjus iial mõitu sa,
Sest Jumal mõtab kaitseda

Si meie maa ja riigile
Sa kahju teha waenlane,
Kas püüdku kavalusega,
Si siisgi sellest kasu sa.

4. Meid Wene tuli põletab
Ja kuuli rahe kõrwetab,
Et üksigi elama ei jää,
Kes selle ette topib pää.
Si Wene mehed tagane,
Sest wõit peab jääma temale.
-

3.

1. Sa Inglis kuulus mere lind,
Teed ilmas palju kära,
Kõik Vene rahvas naerab sind,
Su kuulsust ja su wara.
2. Sa teisi üles kihutad
Ja ajad sagest taga,
Neil abiks olla tõutad,
Et mässu wõiwad teha.
3. Oks Jaapan sinu mõju all
Tu sõda alustanud,
Sest lootsid kasi Inglismaal',
Nüüd oled petta saanud.
4. Sest Wenemees on nii kui raud,
Ei kardda surma minnes,

Kas olgu filma ees t'al haud, —
Ta langeb ainult wõites.

5. Ja kui ehk mõned langetwad
Seal sõja wäljal maha,
Need auusad surma surewad, —
Sest kohus on neil' püha.

6. Ei nendest kesgi tagane,
Ei waenlast iial karda.
Kas surm ehk wõit, — me läheme
Jaapanit wirutama.

7. Kus Wene kuulid wingumas
Seal elu lootust põle
Kus juuredtükid paukumas, —
Seal waenlane ja sure!

4.

1. Kõik Eesti poisid, kes tugewad,
Meil' olgu wahwust ja julgust,
Et peasta wõiksime isamaad
Ja Wene riiki ja rahwast,
See ainult tubli ja terane mees,
Kell raudne wõitleja süda on sees.
2. Ei karda me Jaapani wägewust,
Ei kollase mehe furjust,
Waid tormame peale libedast
Ja näitame Wene waprust:
Et Wenetuli neid põletab
Ja Wene mõel ka seal maha lööb.
3. Kui wiimaks saab waenlane wõidetud,
Mantsurias rahu tuli,

Siis saab meid kodu maal' sõidetud
Kaud ruumaga fiberist läbi.

Waat', siis me laulame hõiskame teel,
Hurra, wõit meie, auu trooni peal!

4. Pea Peterburis siis oleme,
Seal lahkeste wõetakse wastu,
Muuks pidud toime ka pannakse,
Kus ijegi siise wõid astu.
Waat, siis me oleme wõitlejad,
Kes auujaste kohut seal täitsiwad

5. Kui Eesti pinnale jõuame
Sed wennad seal tulewad wastu,
Neil lahkeste kätt siis anname
Ja ütleme tere, trastu!
Weel mõnele tuleb seal wastu pruut,
Kes kaela langedes annab juud.

5.

1. Jaapan on küll julgeks läinud
Ta on Mantsurias käinud.
Bidas nõrgaks Wene wahwust
Ei ta tunnud seda rahwast.
2. Aga Kasakate wägi,
Kes seal korra teda nägi
Tormas peale, wõttis wangi,
Tappis maha mulla fängi
3. Näitas Wene püüsi rohtu,
Mis ei anna hädas ohtu.
Kindu jaiwad tuld ja tina,
See siis lühendas ta nina.

4. Kes weel sai, see pani plehku,
Wiibimata, õige kähku
Ja siis feda kätte saiwad
Kasjakad, need wangi wiivad.
5. Kes weel püüdis wastu punni
Seda ostas kasjak punni,
Haaras tema turjast finni,
Wemmeldas siis mehe moodi.
6. Seal said kantsikut nad maitsta,
Et ei osand ennast faitsta
Kasjiwad end jisse piir'da
Sala kuulajateks hüüda.
7. Nüüd on nendest mõned rongid
Wene kasjakate wangid
Kes neid teel taltjutawad
Sõna kuulma õpetawad.

8. Haiged latfaret'i wiidaks,
Sealgi wahi alla seataks.
Tohtred andwad neile rohtu,
Et wõib parantada kõhtu.
9. Senni, kui on terwis kääs,
Nii kui soldat Wene wääs,
Kes jõõb Wene jõola leiba,
Jooß ka Wene wett ja wiina.
10. See neil annab fanget jõudu
Sõjas maa, eht mere faidu.
Igal pool on nemad mehed,
Wõerad langewad kui lehed.
-

6.

1. Oh ja waene Korea rahwas!
Jaapan on see maa peal wahwas,
Tallab sinu maad ja metsa,
Et saaks täita oma watja.
2. Sinu keiser pani plehgu,
Et ta kartis häda ohtu
Mis tal Jaapani poolt tuli,
Kelle wõimuses ta oli.
3. Nüüd ta rahwas on kui kanad,
Kes on mõne päewa wanad,
Kartwad Jaapanit kui karu
Kes teeb neile suure maru.

4. Võtivad laevadega sõuda,
Et võiks Sõulis maale jõuda,
Bene vastu valmis seada, —
Koreas peremeheks jääda.

5. Uga siisgi tema rammu
Lõpeb ära, teame ammu,
Maha jääb t'ast paljas vari,
Nii kui pekstud laste fari.

6. Kui fõrd Bene suured wääd
Lõdwaks teewad tema kääb,
Siis ta püüab taganeda,
Laevadele põgenda.

7. Palju saavad nendest jurma,
Mõni peaseb ära arwa,
Kes ei taha alla anda,
Wangiks Benelafel' jääda.

8. Aga looda — ära karda!
Wenemaa saab Koread peastma,
Wene Kotka laijad tiivad
Teid ka warju alla wiivad.

9. Kui ja tunned häda ohtu,
Ära karda, ega kohgu,
Dota Wene Tsaari abi. —
Pekšab Jaapani ta läbi.

7.

Gesti jõjamees.

1. Kord olin ma ju wäätike,
Et hällis magasin,
Siis ema armul hellake
Seal rõõmus filkasin.
2. Neg lendas oma sammuga
Nii kiirelt edasi,
Ma sirgusin ka rammuga
Siis oma radasi
3. Pea tuli firi Keisri kääst:
Pean liisku tõmbama
See Wenemaa ja rahwa eest
Kord wälja astuma.

4. Siis sai m'ust tubli sõjamees
Kes püüsi, piigiga
On aukuks iga ühe ees,
Truu riigi kaitseja.
5. Ma teenisin nii aastad wiis
See halli mundri sees,
Me rügement sai kätse siis
Pea olla Aafrias.
6. Siis sõitsin auru tõllaga
Siit läbi Siberi,
Teel sagedaste lauluga
Meil aega wiideti.
7. Nüüd olen ju Mantšurias,
Korea piiri peal.
Kus waenlane on mõllamas,
Et kahju teha teal.

8. Nüüd on see aeg, mis pärast ma
Pean kroonut teenima
Ja ühes oma wendega
Ka sõjas olema.
9. Kas jurm ehk elu, jeda ma
Ei haffa warjama,
Kui aga iga hoobiga
Wõin waenlast wiruta.
10. Nii tahame me truuste
Siin Reisrit teenida
Ja riigi, kui ka rahwale
Muu üles näidata.
11. Kui on weel elu päiwi ees, —
Waenlane wõidetud
Ja rahu uuest riigi sees,
Maa, rahwas peastetud.

12. Siis tulen kodu tagasi,
Priiks lastud auuga,
Nään fugulasi wiimati
Weel suure rõõmuga.
13. Siis jutustan, mis mööda läind,
Weel unest kõigile,
Kus wõidelnud ehk olen käind
Ja näinud iialgi.
-

8.

Sõja ülem wiitseadmiral Makarow.

1. Kaske aeg meil seisab ees,
Kurptus rõhub rinda,—
Waike okeani wees
Sinetus on tunda.
2. Asjatundja sõjamees
Wene wiitseadmiral
Makarow Mantšurias,—
Leidis surma miini peal.
3. Petropawlowst soomuslaew
Lõhkes ja weel mitmed

Leidsid surma tema peal,—
Oht küll waprast mehed

4. Nende surma mälestus
Jääb meil' meeles kanda
Kes seal auusast wõideldes
Wõtsid elu anda.

5. Neid peab kultje tähtega
Üles kirjutama
Ja weel üle Wenemaa
Meeles fannetama.

9.

Cesti sõjamehe laul.

1. Mu teekond algas Cestimaalt,
Kus sõbrad nuttes jaatfid
Ja kõige wiimaks wafjalist
Weel kama järele waatfid.
2. Ma olin auru tõlla peal,
Mis Narwa poole sõitis,
Ka palju m'uga ühes seal
Sulk wagunifid täitis.
3. Pea Peterburi jõudfime,
Sealt jälle Moskwa poole.
Siberist läbi läkfime,
Kuni Mantsuriasse.

4. Müüd tahan üles näidata,
Mis Gesti mees wõib teha,
Et oma auusa meelega
Wõib waenlast wirutada.
5. Ei sammu siis ma tagane,
Kui wõitlema on minna,
Waid püssi, piigi, mõdegaga
Siis astun platsi sinna.
6. Kas tulgu tuhat Jaapanlast,
Ei mina neidgi kardata,
Waid wõitlen julgest, agarast,
Wõin tõsta neid kas wardata.
7. Kui tuleb surm eks isamaa,
Siis oma poegi leinata,
Kes olid wahwad wõitlema
Ja waenlast purustama.

8. Kui aga antaks elu mull
Siis võitu peame saama,
Sest hilja, kui ka waraful
Ma walmis waenlast lööma.
9. Senni, kui wiimaks wõidame,
Jaapanil surma teeme.
Siis pärast kodu tuleme
Ja kõiki rõõmustame.
10. Siis jälle armas Gestimaa,
Su pinna peale astun,
Jään jälle seija elama
Senni, kui ära kustun.
-

10.

1. Jaapan nii kui sõge karu,
Kellel peab wähe aru,
Tahab katsu oma rammu,
Mis on Wenel teada ammu.
2. Aga kus ja seega lähed,
Tugewad on Wenemehed,
Suur ja laialine wägi,
Wastu seismas nii kui mägi.
3. Ennast ilma aegu waewad,
Oma meestel hauda kaewad,
Saad siit wastu tuld ja tina,
Ühentald weel oma nina.
4. Meil on suure riigi wägi,
Sookseb edasi kui jõgi,

Raialine tema jõdu,
Üli targad tema nõud,

5. Kui kord Benemeeste veri
Mässama lööb nii kui meri,—
Ei siis anta sulle armu,
Purustab ta nii kui põrnu.

6. Siis pead ikka taganema,
Oma loolust kahetsema,
Et sa oma mehi tapsid,
Koreasse maha matsid.

7. Võta sellest aegsast märku,
Ära püüa vastu tõrku.
Enne kui on hiljaks jäänud,
Maad ja mehi kautanud.

11.

Wene rahwas.

1. Wenemaal kõik Wene rahwas
Suure waimustusega
Abiks olemas on wahwas,
Uma Keisril rõõmuga.
2. Un t'al häda, tunneb jüda
Walu, waewa forraga,
Kannataks ka ise seda
Glu, wõi kas surmaga.
3. Kiik on kõikidele kehaks,
Kelle pea üks Keiser on,
Rahwas temale luuks, liikmeks,
Ühe rõõm ka teise õnn.

4. Ühendus meil jõudu annab
Oma riigi kaitseda,—
Benemaa meid süles kannab
Nii et võime elada.
* * *
5. Siin meid ema ilmal' toonud,
Siin meid kannud kätte peal,
Omal keelel juigitanud,—
Isamaale kaitsjaks teal.
6. Siin ma elan, siin ma suren,
Selle eest lään võitlema,
Selle eest ma valmis olen
Kõik mis nõutaks tegema.
7. Truuiks jään ma Benemaale
Wiimse weretilgani,
Tulgu siin mis juhtub peale,—
Täidan kohut hauani.
-

12.

Jaapan.

1. Jaapan sinu maa ja keiser
On küll meie meelest weider.
Tuli jalge all teil põleb,
Mis kõik waenu wäljalt tuleb.
2. Saad ja ennast wäsitanud,
Oma wäge kautanud,
Maad ja rahwast waejeks teinud,
Ise wõla alla jäänud.
3. Siis ja nii kui lastud wares
Seisad paigal omas weres,
Haawad rasgest walutawad,
Wiimati sind suretawad.

4. Kes siis elama weel jääwad
Need üksteist seal kohutawad,
Sest neil tiwad maha lastud,
Hoopis jõuetumaks tehtud.
 5. Toidust neil' ei misgi ole,
Nända siis, ehk ära sure
Kõik on aina lõppe korral,—
Elada wõid wee waral.
 6. Maad full tallatud ja paljad,
Rikutud kõik wilja wäljad,
Rahwas saawad nälga tunda,
Seda rasket ikket tanda.
 7. Kõõwitud ja paljaks jäänud, —
Põle enne aru saanud.
Wiimaks lõikad omia wilja,
Aga siis on juba hilja!
-

13.

1. Jaapanist see põle ime,
Silmad kirjud, — jüda pime
Nägu kolletand ja tursund
Nii kui oleks üles porjund.
2. Temal haridust ei ole,
Ega mõistust pähe tule,
Süda toores, ropp ja rumal,
Mammun see on tema Jumal.
3. Loodab seega ennast aita,
Wõera warast kõhtu täita —
Aga petab ijeenast,
Nii ta oli loll ka wanast.
4. Siisgi see ei teda aita —
Oh! küll loodab ka weel wõita. —

Uga, kus ja teega lähed! —
Eodewikud on su mehed.

5. Kasku poolest pisikesed
Kuiwetanud, kõhnukesed,
Tõud on nendel waewaline. —
Reha poolest fondiline.

6. Keda Wene kaskaf püüab
See jeal kobe hana leijab,
Eh! weel wõtab neidgi wangi
Seub üks teise külge rongi.

14.

Bruudi laul peigmehele.

1. Mu peig on juba sõtta läinud,
Ma maha jäänud leinama
See südamele haavu loonud,
Et pean furtes ootama.
Ma siiski loodan kindlasti,
Ta tuleb wiimaks tagasi.
2. Ei siiski väga palju kurda —
Waid joowin õnne wiimati!
Ei tema eest ka misgi kardada
Ta oli wahwa alati.
Nüüd on ta wõitmas Jaapanit —
Eaan temast weel hääd sõnumit.

3. Kui Wene wägi wõitu saanud
Ja rahu põli taewa all, —
Mu peig ka tagasi saab tulnud,
Siis rõõm on palju suurem weel.
Ta esteks sõjas wõitleja,
Mull pärast meheks, — kaitseja.
4. Siis peame ka pulma pidu,
Mii kuida jõudu üle jääb
Ja algame ka uue elu
Mis armastust weel kindlaks teeb.
See truudus kestab surmani
Ja tänu tõuseb taewani.
-

15.

Benemaa wapramad pojad.

1. Benemaa su waprad pojad
Waenu wäljal wõitlewad,
Kaitsewad su kindlad rajad, —
Ehk küll mõned langewad.
2. Ei nad karda surma minna,
Et saaks wõitu isamaa,
Waimustuses lähwad linna
Waenlast äraajama.
3. Ühes usk neil julgust annab
Püha kohut tallita,
Edasi neid kiirelt kannab,
Wõit ehk surm peab olema.

4. Kes on wõita jõudnud auuga,
Sellest wõib siis kiidelda,
Et ta oma targa nõuuga
Waenlast ofand wemmelda.

 5. Kihutanud Wenerajalt
Oma randa tagasi
Tuld neil' annud õige soojalt —
Põletanud wagusi.

 6. Nii siis Wene waprast pojast
Wahwusega wõitlewad,
Oma maa ja rahwa koad
Kindlusega kaitsewad.
-

16.

Punase risti heaks.

1. Cesti wenuad, Cesti õed.

Ribedasti tööle!

Idas jookswad werejõed,

Etš te feda kuule!

2. Palju teie wendadest

Wõitlewad seal waprast,

Kunni wiimaks haawatult

Nõudwad parandamist.

3. Käsi tööle kiireste,

Tjamaale abiks

Haawatuile rohkeste

Mähkmeid nende abiks

4. Arstid, rohi tarwita
Mitmesugust abi
See meid kõiki huwita
Kas ehk marust läbi.
 5. Nii siis tegemusega
Üksteist awitama,
Annete ja kõigega
Dhwrid sinna wiima.
 6. Küll siis twiga paraneb,
Haiged saawad terveks,
Wõit ka meile läheneb, —
Sõnum rõõmu täheks.
 7. Nii siis olge agarad,
Isamaale kasuks,
Waenlased siis hirmuwad
Enesele häbiks.
-

17.

Geſti neiu ſoow.

1. Ma ſoowiks ſulle Wenemaa,
Et wõiksid õnnes hõifata,
Et kaokſiwad waendlased
Ja Wene riigi wastased.

2. Ma ſoowiks ſulle Wenemaa
Et ſa wõiks auus hiilgada,
Et waenlane jeſt hirmu nääks,
Su wägewuſeſt aru ſaaks.

3. Ma ſoowiks ſulle Wenemaa,
Et ühes waimuſtuſega
Kõik truuid riigi alamad,
Siin ühes teda kaitſewad,

4. Ma soowiks julle Wenemaa
Hiilgawalt wõitu lõpeta,
Et mõeras taganema peaks
Ja häbige siit ära lääks.

5. Ma soowiks julle Wenemaa
Siit waenlast ära wiruta.
Et sõda ära lõpeta
Ja rahu päivi pidada.

6. Ma soowiks julle Wenemaa
Siin ühes Wene rahwaga:
Et Keiser, usk ja isamaa
Wõiks kuu rahus kojuda.

18.

Isamaa.

1. Kus on mu kallis isamaa
Kas Gestimaa, kas Piivimaa?
Kas Tallinn filu silguga,
Wõi Pärnu juure räimega?
Ei ole see, ei ole see,
Mu isamaa on suurem weel.
2. Kus on mu kallis isamaa,
Kas Mõhuma, kas Saaremaa?
Kas Haapsalu, kus merewees
Sulst jaksu käivad juwe sees?
Ei ole see, ei ole see,
Mu isamaa on suurem weel.
3. Kus on siis minu isamaa,
Müüd tahan seda nimeta:

Kus rahwas rahus elawad
Ja ühte Keisrit teeniwad.
Jah see ta on, jah see ta on,
See on mu päris isamaa.

4. Kus lapsed, kui ka wanemad
Kõik armastawad isamaad,
Kus Keiser armul walitseb,
Ust, õigus, seadus tallitseb.
Jah see ta on, jah see ta on
See on mu päris isamaa.

5. Suur lai ja kuulus Wenemaa,
See on kõik minu isamaa,
Siin olen mina sündinud
Ja sellel truudust töotanud.
Jah see ta on, jah see ta on
See on mu armas isamaa.

19.

Wene soldat.

1. Jaapanile astun wästu,
Ütlen kōhe; Tere, trastu!
Tahad mekki meie rooga,
Tubli Wene mehe kääga.
2. Wōi ehk arwad, et meid narrid?
Maha kījūn jull kas murrid,
Ja siis Wene pūsfi rohu
Saadan julle läbi kōhu.
3. Ja kui see siis weel ei aita
Eks siis kumlid lohut täida.

Meil on pikkad suured tükid,
Purustawad need su näkid.

4. Meil on püss ja meil on oda,
Tuttaw ka weel mõega koda, —
Sellest tõmban ma ta wälja, —
Ega siis ei ole nalja!

5. Mis ja weel siis sellest arwad,
Püsti tõusewad sull' karnad
Tuba kange hirmu pärast;
Siind ma wemmeldan kui warast.

6. Tõuseb tüli meie wahel,
Wõit jääb ikka Wene mehel,
Sest et Wene soolad, leiwad
Wene mehe wapraks teewad.

7. Wōta aegjast foimad fokku,
Et jaad panna juba paffu,
Muidu kaotad oma kere,
Wiimalš weel ehk fōif ju pere.

uf

20.

Soldati laul.

1. Ma tahan hea meelega
Mu isamaale elada
Et sõna kuulda Keisri ees
Ja rahu hoida riigi sees,
Et meie Wene riigile
Ea kahju teha maenlane.
2. Et küll on sõda Aafias,
Seal on ka mehed wõitlemas
Kes Wenemaa ja riigi eest
Dn elu andmas omast kääst
Kui peaks tarwis olema.
Ei maenlane seal wõitu ja.

3. Me isamaa meid wabastab.
Ring usk ja Keiser julgustab,
Seepärast kindel meie meel,
Kas olgu tuli, wesi eel,
Nad kõigist läbi lähewad,
Kui aga waenlast wõidawad.
4. Kui Nikolai II. on trooni peal,
Siis julge Wene meeste meel,
Kui lõwid nemad tormawad
Ja wõõrast wäge surmawad.
Wõit peab jääma nendele.
Waenlane sure, — tagane.
-

21.

Jaapan.

1. Jaapanis seal tehti kára
Mitu aastad järjeste,
Vaemu ehitadi wara
Sõja teele täieste;
Et wõiks wälja sõtta tõtta,
Port-Arturit ära wõtta.
2. Sekeldus siis festis kaua,
Jaapan oli wihane
Lepitust ei tahtnud tuua, —
Muud, kui sõda lähene.
Mis sest wiimaks wälja tuli:
Sellest algas sõja tuli.

3. Korea tehti sõja wäljaks
Jaapani poolt esite
Mitmed rööwiti seal paljaks
Jaapanitest täieste.
Kes seal juhtus nende ette,
See sai oma palga fätte.

4. Rahju wõib küll palju teha
Jaapan Wenelasele,
Aga wiimaks saame näha
Wene wõitu täieste.
Rahu seal ei enne tule,
Kui wõit mitte täiest põle.

22.

Jaapan.

1. Jaapan, jina saad küll walu,
Kui ja nõnda julgeks lääd,
Püüad meie meres kalu,
Aga wiimaks otsa nääd!
2. Sinu edewuse tulu
Saab ka pea lõpetud,
Sest et Wene meeste aru
Iga päew saab suurendud.

3. Toofseb neid kui murdu kofku
Mantsuria piirile,
Siis sa fatiud, et jaad paffu
Põgeneda merele.
4. Aga sa wõid julge olla:
Benemeeš ei tagane!
Surub find ta jalge alla, —
Surma saamad wiimane;
5. Et küll ešite nii näitab
Kui et wahel wõidakšid, —
Aga wiimaks sišše piirab, —
Murrab maha tuhandeid.
6. Jaalu jõe ääres julgust
Said see läbi omale,

Et jeal wähe Wene meestest
Wastas oli jinule.

7. Aga jealgi nende wahwust
Kiidab nüüd kõik ilmamaa,
Ja weel nende wiimast julgust;
Wõitma ehk ka jurema.

8. Nüüd nad lasewad sind tulla
Kawaluses edasi, —
Wõtawad siis pärast alla,
Piirwad jisse wiimati.

9. Ratsjud küll meil' kahju teha,
Kaudteed ära rikkuda, —
Pärast müüd ka oma naha,
Kui ja wõtad kuffuda.

10. Suur on Wenerahwa aru,
Laiad tema piirid ka,
Tormab peale nii kui faru,
Tabab jaafi forraga.
11. Kui ja oled peksa saanud,
Dmad mehed kautand
Maad ja rahwast waeseks teinud, —
Nii, et kõik on kurnatud.
12. Uga siis on kõik ju hilja,
Kahetsus ka wõimata. —
Tahtsid teha wärsket kalja, —
Jooksis maha forraga.
13. Siis kui faru kätäpa imed,
Sest et jaaf on lõppenud, —

Nälgas, wingertades fured,
Tõud ja rammu langenud.

14. Müüd ehk wõid weel märku wõtta,
Kui sull mõistust nupu sees,
Dma saarte peale tõtta,
Seal wõid olla rahu sees.
-

23.

Viisku wõtmine.

1. Müüd waprad Eesti wanemad,
Kell' pojad priisked, tugewad!
Neid saatke liisgu tõmbama
Ja Keisri herrat teenima.
Eest õigel Wene alamal
On kohus Keisri ligidal.
Ka kaugel Wene riigi sees,
Et waenlane saaks hirmunud
Ring riif ja rahwas kaitsetud.

Sest walmis olge rõõmuga!
Hurra, hurra, hurra!

2. Meil Jumal taewas elab weel
Ja Nikolai on trooni peal,
Sest olgu julge meie meel,
Kas kangel ehk ka mere teel.
Ei ole kurgil paremat,
Ei riigi ija armamat,
Ei tugewamat ilma sees, —
Ei wapramat, kui Wene mees,
Sest astkem ette rõõmuga;
Hurra, hurra, hurra!

3. Meil Keiser on tee näitaja
Ja leiwa, riide andija,

Ta joowib rahu igal pool,
See olgu siis ka meie hool.
Kui peab sõda tulema,
Siis wõtkem waprašt wõidelda,
Et waenlane saaks wõidetud
Ring riik ja rahwas kaitsetud,
Nii et jest Keiser rõõmu nääb
Ja rahu põli alles jääb.

4. Meed tes jes sõjas langewad,
Meed auusad surma jurewad,
Meid tulew põlw weel meeles peab
Ja aumärgid üles seab.
Sest Keiser usk ja isamaa
Meed kutsuwad meid sõdima,

Et meie isad, wennad ka
Saaks kaistud naese, lastega,
Sest olgem waprad rõõmuga:
Hurra, hurra, hurra!

24.

Defruti laul.

1. Kui alles olin weifene
Ja kasu poolest wäätike,
Siis hällis esteks magasin
Senni, kui juureks sirgusin.
2. Siis mitmed ööd uneta
Mind ema wõttis õõtjuta,
Ta hellaste mind kaswatas,
Weel armfamine kaisutas.

3. Siis päiwist jaiwad nädalad,
Kuud, aastad mööda lendasid.
Seal lapsest sircus poisike
Ka aega mööda mehike
4. Pea tuli käsk ka Reisri kääst,
Mis kutsus wälja igameest;
Kes kakskümmend üks aastane,
See liisku wõtma nõutakse.
5. Siis nummert mina tõmbasin
Ja ette otja juhtusin;
Nii jai must tubli sõja mees,
Ja püüsi kandja riigi jees.
6. Mind kutsus wälja isamaa
Siit maad ja rahwast kaitsema,

Et oleks rahu riigi sees
Ja kord ja kohus Keisri ees.

7. Müüd lahkumise kord on kää,
Mis olen ootnud igapää
Senni kui jõudsin wiimate
Siis liisu läbi sihile.

8. Müüd jumalaga wanemad,
Kes olid kõige kallimad,
Ei tea, kas teid weel näha saan,
Sest et ju reisima ma pean.

9. Müüd jumalaga wennad, õed,
Ma reisin läbi maad ja jõed
Sinna, kus kohus kutsub mind, —
Sest trumiste ma teenind sind.

10. Kui sõja väljal olen ma
Siis tahan wahwast wõidelda,
Et isamaa ja Keisri eest
Wõin minna läbi tulest, weest.

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU

AR1-99-00898

Hind 10 kop.